

de solidt hen over sommerferien kan få lavet noget, som er virkelig godt og grundigt, har vi en mulighed for at flytte noget i EU, men dette her vil jo ikke flytte EU nogen som helst steder hen. Det er måske også en af forskellene, at jeg selv, som er oprigtigt optaget af EU og gerne vil have EU til at fungere bedre, går ind for, at man virkelig tager det lange, seje træk for at få det gjort, mens hr. Rune Lund nok mere er interesseret i markeringerne. Han er jo imod EU, og det er jo trods alt en væsentlig forskel mellem vore to partier.

Formanden:

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard. Så er det hr. Rune Lund som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 17.45

Rune Lund (EL):

I dag, mens vi er i gang med at behandle det her forslag, afholdes der i Bruxelles et særligt møde – et møde, som måske ikke i en by som Bruxelles er noget særlig usædvanligt, men som dog alligevel er værd at bemærke. Det er et uformelt møde, hvor lobbyister, som repræsenterer toppen af den europæiske servicesektor, plejer interesse med EU's embedsmænd. Jeg er så heldig at være i besiddelse af en invitation til dette møde, hvoraf det fremgår, at man skal drøfte de igangværende WTO-forhandlinger på området for liberalisering af tjenesteydelser. Når virksomhedsrepræsentanter og embedsmænd er færdige med nogle timers drøftelser og meningsudvekslinger, er der tilrettelagt et fint cocktailparty for deltagerne bagefter. Her kan snakken så fortsætte i mere afslappende omgivelser.

Problemet med dette arrangement er, at embedsmændene ikke er tilfældige embedsmænd i EU-systemet. Embedsmændene er Kommissionens repræsentanter, som fører forhandlinger på vegne af medlemsstaterne i den såkaldte artikel 133-gruppe. Der er altså tale om en eksklusiv gruppe embedsmænd, som end ikke EU-parlamentarikere eller medlemslandenes politikere har adgang til at drøfte WTO-forhandlingerne med.

Der er derfor tale om, at lobbyisterne i European Services Forum, som den pågældende gruppe kalder sig, har en yderst privilegeret adgang til en meget magtfuld gruppe mennesker, som i kraft af deres hverv kan have en meget stor indflydelse på, hvordan globaliseringen udvikler sig de kommende år. Det er derfor rigtig uheldigt, når disse embedsmænd sidder til hyg-

gemøder og cocktailparties med en organisation, der repræsenterer Europas største servicevirksomheder. Det er i hvert fald uheldigt på den måde, at der ikke sker en registrering af de her lobbyisters virke i denne sammenhæng.

Det usædvanlige i den her sag er ikke, at de her møder finder sted. Det usædvanlige er, at invitationen og dagsordenen for mødet er kommet i offentlighedens søgelys. For en gangs skyld har vi mulighed for at komme en smule tættere på og se, hvordan beslutningerne i EU's institutioner forsøges påvirket af lobbyister.

Jeg kunne komme med adskillige eksempler på, hvordan lobbyister har udøvet indflydelse på de politiske beslutninger i Bruxelles, men det er næppe nødvendigt. Jeg tror, at de fleste af os er enige i, at der er et problem, som vi må forsøge at gøre noget ved, og det har debatten i dag jo også vist.

Bruxelles udgør i dag et paradis for lobbyister. Der befinder sig i dag op mod 15.000 professionelle lobbyister i Bruxelles. Hovedparten af disse lobbyister arbejder for store koncerner og virksomheder og har til formål at skaffe privilegeret adgang til oplysninger og øve indflydelse på de rette embedsmænd i EU-systemet. Nogle vil måske hævde, at dette blot er en del af demokratiet, at vi kan organisere os i foreninger og grupper og derigennem forsøge at påvirke lovgivningen, men der er en forskel. Forskellen ligger i, hvordan påvirkningen sker, og af hvem den foretages. Det store problem ligger i, at man ikke ved, hvem lobbyorganisationerne repræsenterer, hvad der er deres dagsorden, eller hvem der finansierer deres arbejde.

Vi har set sager, hvor ngo'er viser sig ikke at være ngo'er, men i virkeligheden en stor industrikoncern, som forsøger at arbejde i det skjulte. Dette problem er særlig set inden for medicinalindustrien, hvor et stort antal patientforeninger har været startet og finansieret af de virksomheder, som ønskede at få frigivet et særligt medicinsk præparat.

Uanset at vi her i Enhedslisten ikke er enige med Folketingets andre partier i de overordnede betragtninger om EU-samarbejdet, kan vi være enige om de problemer, vi ser helt konkret i EU-systemet. Jeg kan af de udmeldinger, der har været i pressen – men også af den debat, vi har haft her i dag – se, at der bag et forslag om obligatorisk registrering kan tegne sig et flertal blandt medlemmerne her i Folketingssalen, og det synes jeg er utrolig interessant, og det vil jo